

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. marts 2018
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Nanna Due Binø
Sagsnr.: 2017-0037-0005
Dok.: 687291

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål 68 vedrørende forslag til lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) (L 68) og forslag til lov om ændring af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, lov om massemediers informationsdatabaser og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen samt medieansvarslovens anvendelse på offentligt tilgængelige informationsdatabaser m.v.) (L 69), som Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Eva Flyvholm (EL), Josephine Fock (ALT), Zenia Stampe (RV) og Lisbeth Bech Poulsen (SF) har stillet til justitsministeren den 14. marts 2018.

Søren Pape Poulsen

/

Jakob Lundsager

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål 68 fra Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Josephine Fock (ALT) vedrørende L 68 og L 69:

”Vil ministeren yde teknisk bistand til at udarbejde et ændringsforslag, der medfører, at § 5, stk. 3, udgår fra lovforslaget og sikrer, at enhver bemyndigelse til deling, videreanvendelse, samkøring m.v. af data skal fastsættes ved lov og ikke på bekendtgørelsesniveau?”

Svar:

1. Justitsministeriet forstår spørgsmålet sådan, at der ønskes teknisk bistand til at udarbejde et ændringsforslag, der medfører, at der ikke efter lovforslagets § 5, stk. 3, kan fastsættes bekendtgørelser om, at personoplysninger må viderebehandles til andre formål, end de oprindeligt var indsamlet til. Justitsministeriet forstår også spørgsmålet sådan, at det ikke vedrører andre af lovforslagets bemyndigelser.

Justitsministeriet forstår endvidere spørgsmålet sådan, at der ønskes teknisk bistand til at udarbejde et ændringsforslag, der opretholder tilkendegivelsen fra Retsudvalgets flertal i betænkningen over lovforslag nr. L 50 af 16. januar 1991 (Folketingstidende 1990-91 1. saml., tillæg A) om ændring af lov om offentlige myndigheders registre og tidligere praksis fra Registertilsynet, som er videreført af Datatilsynet om, at der ved samkøring i kontroløjemed stilles krav om, at en sådan samkøring sker på et klart og utvetydigt retsgrundlag, hvilket i praksis vil sige på grundlag af direkte lovhjemmel, ligesom der stilles krav om, at de berørte personer har fået meddelelse om kontrollen, inden de afgiver oplysninger til myndigheden.

2. Et ændringsforslag vil herefter kunne udformes således:

”Ændringsforslag
til

Forslag til lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven)
(L 68)

Af (...), tiltrådt af (...)

Til § 5

1) *Stk. 3* udgår.

[Udeladelse af bemyndigelsesbestemmelse om viderebehandling til uforenelige formål]

Bemærkninger til nr. 1

Det foreslås, at lovforslagets § 5, stk. 3, udgår af lovforslaget.”

Da det ikke er muligt at ændre i lovbemærkninger ved et ændringsforslag, kan følgende sendes til Folketingets Retsudvalg med henblik på at indgå i betænkningen:

”(…) skal anmode om, at der i betænkningen medtages en tilføjelse til bemærkningerne til lovforslagets afsnit 2.3.2.3.4.

Følgende afsnit fremgår af lovforslagets afsnit 2.3.2.3.4: ”Det er med dette lovforslag ikke længere en forudsætning, at samkøring i kontroløjemed skal have hjemmel særskilt i en lov. Det er således Justitsministeriets vurdering, at særligt databeskyttelsesforordningens artikel 5 og artikel 6, stk. 4, om principper for behandling af personoplysninger, herunder proportionalitetsprincippet og princippet om formålsbegrænsning, yder en tilstrækkelig stærk beskyttelse til de registrerede samtidigt med, at forordningen sikrer rum for offentlige myndigheders saglige behov for at kunne samkøre personoplysninger i kontroløjemed. Om de to fremhævede principper i forordningens artikel 5 og artikel 6, stk. 4, henvises til betænkningen, side 93-99.”

Det er med denne tilføjelse til betænkningen hensigten, at der skal ses bort fra ovennævnte afsnit, hvorefter tilkendegivelsen fra Retsudvalgets flertal i betænkningen over lovforslag nr. L 50 af 16. januar 1991 (Folketingstidende 1990-91 1. saml., tillæg A) om ændring af lov om offentlige myndigheders registre og tidligere praksis fra Registertilsynet, som er videreført af Datatilsynet om, at der ved samkøring i kontroløjemed stilles krav om, at en sådan samkøring sker på et klart og utvetydigt retsgrundlag, hvilket i praksis vil sige på grundlag af direkte lovhjemmel, ligesom der stilles krav om, at de berørte personer har fået meddelelse om kontrollen, inden de afgiver oplysninger til myndigheden, opretholdes.”

3. Justitsministeriet kan ikke tilslutte sig et sådant ændringsforslag.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der med bemyndigelsesbestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 3, er fundet den rette balance mellem behovet for effektiv og gennemsigtig udveksling af oplysninger i den offentlige forvaltning samtidigt med, at der fortsat er en høj beskyttelse af borgernes personoplysninger. Justitsministeriet finder således ikke, at der er behov for at udelade den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 5, stk. 3. Ligeledes finder Justitsministeriet – af de grunde, som er nævnt under pkt. 2.3.2.3.4 i lovforslaget – ikke grundlag for at opretholde forudsætningen om, at samkøring i kontroløjemed skal have hjemmel særskilt i en lov.

Der henvises i øvrigt til svarene på spørgsmål 4 og 52 samt bilag 20 til L 68 og L 69.